

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА В УКРАЇНІ: ОЧІКУВАННЯ І РЕАЛІЇ

Інноваційний потенціал України не використовується повною мірою. Як зазначається у Щорічному Посланні Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році», «...в Україні зберігаються можливості для створення технологічних конкурентних переваг у низці сфер економіки» [3]. Виконання цього завдання насамперед забезпечується за допомогою поліпшення інноваційної інфраструктури. З огляду на це, дослідження особливостей розвитку інноваційної інфраструктури в Україні є актуальним і своєчасним.

В Україні на інноваційну інфраструктуру було покладено багато очікувань, однак вона й до сих пір залишається на стадії формування. Упродовж років дії держави щодо розбудови інноваційної інфраструктури не мали системного характеру. Часта зміна законодавства, а також органів, діяльність яких націлена на поліпшення інноваційного розвитку в регіонах, ставали на перешкоді цьому процесові. Доволі часто створення одних об'єктів інноваційної інфраструктури відбувалося без прорахунків щодо ефективності співіснування з іншими об'єктами. Скажімо, зона впливу наукових центрів не збігалася з інноваційними центрами.

З одного боку, сучасна інноваційна інфраструктура в Україні представлена досить широким колом учасників: 79 бізнес-інкубаторів, 50 технопарків, 480 бізнес-центрів, 538 лізингових центрів, 4148 небанківських фінансово-кредитних установ, 226 фондів підтримки підприємництва, 3034 інвестиційних та інноваційних фондів і компаній, 4238 інформаційно-консультативних установ [1]. Проте, з іншого боку, їхня діяльність не забезпечує очікуваного результату та не відповідає вимогам часу. Значна частина об'єктів інноваційної інфраструктури існують лише формально, є вузьколокалізовані, скажімо, в м. Київ, Донецькій і Харківській областях. Тоді як в решта регіонах слабо розвинена інноваційна інфраструктура. Зокрема у 13 з 27 регіонів України були відсутні технопарки. Система технопарків в Україні не розширюється. Із 16 технологічних парків лише у 8 реалізуються інноваційні проекти [2].

Доволі складна ситуація в Україні з розвитком індустріальних парків. З 2012 року зареєстровано 12 індустріальних парків:

8 включено до Реєстру з керуючою компанією і 4 – без керуючої компанії [5]. Ще 7 індустріальних парків запропоновані до включення в Реєстр. На нинішній день питання створення індустріальних парків набуває популярності в регіонах. Зокрема, ведуться активні перемовини і роботи щодо появи нових індустріальних парків у містах Київ і Чернігів, Київській, Івано-Франківській, Запорізькій, Рівненській і Житомирській областях. До прикладу, у сусідній Польщі реально функціонує 79 парків [4].

В Україні, попри наявний потенціал, не розвинена мережа наукових парків. Станом на 2016 рік створено лише 8 наукових парків: 4 – у м. Київ (науковий парк «Київська політехніка», корпорація «Науковий парк Київський університет імені Тараса Шевченка», ТзОВ «Науковий парк Київського національного економічного університету», «Аерокосмічні інноваційні технології»); 1 – у м. Тернопіль («Інноваційно-інвестиційний кластер Тернопілля»); 3 – у м. Харків («ФЕД»; «Наукоград-Харків», «Радіоелектроніка та інформатика»). До прикладу, в одного з лідерів за рівнем інноваційного розвитку у світі (Великобританії) нараховується 100 наукових парків.

Таким чином, інноваційна інфраструктура на даному етапі розвитку більшою мірою має формальний характер. Ключовими причинами цьому стали: несистемність державної підтримки, високий рівень бюрократії та корупції, часта зміна вітчизняного законодавства, недостатнє стимулювання розвитку нових форм просторової організації бізнесу та ін. З огляду на це, необхідним є ґрунтовний критичний перегляд наявного підходу держави до формування інноваційної інфраструктури та адаптація зарубіжних практик до вітчизняних умов.

1. Узагальнений звіт про стан виконання регіональних та місцевих програм розвитку малого і середнього підприємництва в Україні у 2013 році [Електронний ресурс]. – Державна регуляторна служба України. – Режим доступу: dkrp.gov.ua/info/3023.

2. Формування мережі індустріальних парків в Україні [Електронний ресурс]. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. – Режим доступу: me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=6be04fc3-f25a-4692-969e-862bcf261a59&title=FormuvannyaMerezhiIndustrialnihParkivVUkraini.

3. Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2016 році» [Електронний ресурс]. – Національний інститут стратегічних досліджень. – Режим доступу: niss.gov.ua/content/articles/files/poslanya_new-cc2e3.pdf.

4. Industrial and Technology Parks & Special Economic Zones [Електронний ресурс]. Invest in Poland – Режим доступу: paiz.gov.pl/publications/industrial_and_technology_parks_and_special_economic_zones.